Sequit' ep'la nobilis doctoris eximij Johan̄is gerson

De ore tuo te iudico con̄ ꝓfessu quedā ĩobedientē
ꝯ serue neq̄m. Si hoc dixit in parabola dn̄s de
seruo nō multiplicāte licet reddente talentū.
quid dicturus ē de seruo dissipāte sibi et negāte
talentū. Talis ē ille ĩobediēs ꝓfessus sit clericus sit laicus
qui ꝑpa spūs sui volūtatē acceptā a deo causa lucrandi vite
thesaurū eterne tradidit illā ĩ manu superioris sui dicēs. Suscipe
me ~~scd'm eloquium tuum~~ et viuā et abba pr̄. In manus tuas dn̄e
ꝯmendo spm̄ meū. qm̄ fidens ĩ te et de me diffidēs do illū
tibi. Adiuua me et saluus ero. Nūc tu q̄sq̄s es ꝓfessus hoc
mō vel sili. qui p̄ri cui9 ē volūtas tua dono tuo ꝑmo spō
taneo ꝑus. nūc ĩ necitatē verso parē recusas. q con̄ stimu
lū calcitrare p̄sumis. ĩterrogabo te paucula q̄tenus ex ore
tuo te iudicet ꝯsciā tua. Interrogo te nō dico serue neq̄m s;
frēm et ꝯseruū in xpo carissimū agēs in spū lenitatis
et ĩstruēs iuxta monitionē apli et xpi. cupiēs te saluū
ēe ab errore vie diuine. qm̄ oīs ĩobiā demat a via vite
ad quā qui reduxerit et cōuertit pccōrē opit multitudi
nē pccōꝝ. Interrogo te si memineris ꝓfessiōis tue. et si
penitet te fecisse. Paul absit hec ĩgratitudo a spū tuo
procul et talis. Porro si memeris et approbas interrogo quis
sapiētior et potior ĩterpres erit ꝓfessiōis huius. qualit'
obseruāda ē. aut superior p̄r tuus maxīe cū ꝯsilio ꝯuētus
aut tu subditus et vnicus et vt fertur laicus. Si te tuūqz
dixeris p̄ferendū ꝑponendūqz iudiciū. erras ĩtollerabilit'
neqz ē qui talē te nō aspnat'. tuā ꝑtinus arrogāciā subsā
nās et dicēs. Quis pt̄ hūc audire? Certe puto qd pudet
te etiā hec ĩterrogatio auditu suo p̄mo. Interrogo deinceps
putasne prem̄ ꝑmo et p̄res tuos ita malignātes esse ne
quicie qd ĩ male ꝯsulendo saluti sr̄e tue. vellet se simul et
te perire? Et clamabis arbitror ad hāc interrogationē

cachĩnãs et indignãs rugata fronte. Longe sit hec isa
nia a me pauperculo ideota subdito et peccore ut de sãcti
ma superiorum meorum probatissimaque sapiẽtia tã sacrilege desipiã
Cingula nũc et perspice si nõ breui ratiũcula protinus ex ore
tuo te iudico quod iussus hoc et illud facere. tu nõ obedire perse
ueras. Si enim superior tuus sapiẽtior ẽ in cognoscẽdo precepta
regule quã professus es. si preterea credis quod nollet se dãpnare
dũ precepit tibi obedire. quod obmitti potes quod excusationis affere
super inobediẽtia tua ne dicã pertinacia? Sed dicis forte demissis o
culis et facie humi deiecta si nõ omnis a te pudor abscesserit
si nõ attrita iam fronte meretricẽ imitaris dicẽs. Volo utique
sub ẽẽ et dño per afflictiones abstinẽciaque placere exẽplo patrum
sanctorum notantum iohannis baptiste. Sencio fortitudinẽ corporis mei
scio quod ieiuniũ a vino nõ erit in grauamẽ michi. Ecce frater
recedis iã a concessis prioribus. Tu indiciũ tui preferes om̃i
alteri quasi si diceret infirmus et insanus medico suo. Cognosco
melius dispositionẽ meã quam tu ipse. Scio aliter obtẽperandũ
michi nõ ẽ regulis artis tue. Aggrediar te nunc altera via
duriore ut ex ore tuo te iudicẽ si pertinax ẽẽ decreueris
nõ tantũ nõ seruũ neque. sed vel hereticũ apostatã. vel de
heresi et apostasia vehemẽter suspectũ. ita tamen si deperdito
iudicii racionis per cerebri lesionẽ tibi nõ fuit excusationis subsi
diũ. quo casu nõ ita argumẽtis theologie. sed fomẽtis me
dicine opus erit. Dixit dñs noster ihesus xpistus ad oẽs in eccla
prelatos loquẽs ad personas aplorum et disciplorum. Qui vos au
dit me audit et qui vos spernit me spernit. Credis hoc?
Credis si catholicus es. Scio preterea quod superiores sunt et prelati
tui preter ordinis sancti. in quo et sub quo professũ te negare
nõ potes. aut si negas erras in facto et cõuinci testibus potes
primo verberibus et carceribus coherceri. Alioquin fas ẽẽt exẽplo
fili et perniciosissimo cuilibet professo religionẽ se negare professum
et inpune. Ceterũ si te fateris professum. fatearis oportet te

ad obiaz co͠n ꝓpriū eciā voluntatis arbitriū teneri liga
tū. Alioqn͠ cōndicis euāgelico nūc inducto p̄cepto. Qui
vos ſpn͠it me ſpn͠it. Qui āt ~~blaſphemat~~ xp̄m ſpernit.
vtiqȝ blaſphemat et apoſtatizat. Et ſi addit q̄ hec licite
faciat. ſe palā in hēſim p̄cipitat. ex qua ſi nō velit exhi
ptinax ē iudicandus. et vt talis brachio ſclari relinquēdꝰ
ne dū a moſtrio pellendus. Pudeat ſalubriora degꝰ tn̄
et ſi ita loqmur et vē loquimur. Temptabo viā rurſꝰ altera
q̄ ſanioribꝰ ē ad morbū fomētū. Dicis vt accepi et iā ptac
tū ē q̄ nō ex inobiā deſiſtē vis a potu vini ceteriſqȝ cibis
lautioribꝫ ordim̄ cōceſſis. ſed ad v̄tutes acquirendas ex pma.
Vide queſo fr̄ ne mētiatur īiquitas ſibi. ne ſit iſte laqus
ſathane ſub angl̄o lucis. nō v̄tus abſtinēcie in ſpū humilita
tis. Itaqȝ ſi vis vt credā tibi oñde vel paulip̄ obiaz ī qn̄
tulo potu vini. nec nō in alio fr̄m edulio ſaltē pauculo vn̄
nō poſſit corpus ad laſciuiā excitari. neqȝ rigor abſtinēcie
poi. Nūc v̄o quale iſtud ē q̄ abhorres a vino talr̄. vt nec
ꝯſuetudini cōīe velis ēē ꝯformis. q̄ poſt ſacrā coronē dat
laicis potū vini tantillū. Qualis ē iſta obſecro ſingularitas
Nuqd̄ de radice p̄dit abſtinēcie. et nō potiꝰ ex īiunis ꝟ
pocitalis demētie. vt dū facis qd̄ nemo miretur omes. et
tibi laudē ſingularitatis īpune p̄ſumas. Legiꝰ de multꝭ
ita ſeductis peſſimo fine terminātibꝫ vitā. Sicut ſcō frāciſco
collaudatus fr̄ vnꝰ qui iuſſus cōfiteri p̄ v̄ba noluit niſi p̄
nutus. Tollite īquit frāciſcus figmētū hoc dyabolicū. do
cuit exitus ita ēē. Dicit climachus. Si vidis aliquē q̄ ſibi
ſit in cōītate ſingularis ip̄e nō īdiget tēptante qa frāis
ē ſibi demon. Et apud ſapientē ſcribitr̄. Vidiſti hoīem ſibi
ſapientē videri plus illo ſpem hēbit īſipiēs. Quis vero
plus ſibi videtr̄ ſapiēs q̄ ſit ille q̄ iudiciū ſuū p̄fert iudicio
quorūcūqȝ? At uero dicit fr̄ yſte ſicut accepi. Nullū audia
in abſtinēcia mea n̄ ſolā cāmaz. q̄ vīz pro quolibet tali

ſit ↄuocādū ↄcilīū gn̄ale aut ſit papa ſpecialit̃ adeundus. et
nō ſufficient̃ dicat etiā qm̄ ſuꝑior ꝓſerti in re tali determīt
et iubet. Existimo ꝓinde ꝙ ſi mitteret̃ ad papā fr̄ iste nec
ſic obedie iuſſioni ſue vellet. Est apud narrationes prim de
quodā gloriāte ī abstinēcie ſingularitate ꝙ remediū īuene
rūt fr̄es. ligauerūt ipm̄ tanꝗm̄ fatuū. et certe iā ipe talis
talis erat. Cōpulerūt uti lautiſſimis cibis et vino ad ſatu
ritatē et nauſeā. Quid tandē? Sanatus ē a ꝑſūptione vl
arrogācia ſingularis abstinēcie et ↄſequēt̃ a vanitate et pi
culo īſanie liberatus. Tradidit btūs Bernardꝰ ꝙ diabolꝰ nō
tꝫ machinamētū maiꝰ ad ꝑditionē ꝯgentiū placere deo. qm̄
ſi ſuadeat currē īdiſcrete. qm̄uꝭ q̄ currit īcurrat et precipi
tat. Vocat̃ hoc demoniū meridianū qd̄ ſub ſpē magni boni
et ſingularis ꝓfectus īcidit qꝰ ī magnū malū. Et qd̄ maiꝰ
malū ꝙ̄ īobediā. q̄ peccm̄ ariolandi et ydolatrā di a dn̄o noīat̃
Ptea dicit apl's. Si eſca ſcādalizat frēm meū nō mādūcabo
carnes ī etnū. quātomagꝭ ſi abstinēcia tua o fr̄ ſcandalizat
frēm nedū vnū ex puſillis ſꝫ patrē et maiorē. ve tibi timē
dū ē. Itaqꝫ nō expedit tibi ↄtriſtare prēm tuū. nō ꝯtumacē
eē ad illū. et nō tollē te ſibi cui te voto tradidiſti. hoc rapina
ē hoc ſacrilegiū. Dicā tibi in vitate nec mētiar. Si de du
obꝫ malis alterū eēt faciendū vel comedē carnes ī die ve
neris ſcā. cū remiſſu ↄſcīe timorate. aut abſtinē a vino cō
ceptū obie rōnabilit̃ īpoſite. ꝓferre prīmū. qꝛ ſedꝫ nō ideo
malū ſꝫ vt bonū debet impleri bibēdo vinū. Alioqn̄ cū ꝑ
tinacī remiſſu nō ſtaret ſalus. vbi aliud ꝑpetrando cū ſubſeq̄n
te humili pnīa comedēs carnes ſaluaret̃. Demū ſi forte dixeris
es. moueor lege ſpūs ſcī vide ſi ſpūs ſcūs ē diſſenſionis deus
vide ſi quilibꝫ ꝓfeſſus regulā ita dicāt quāta ↄfuſio ſequeret̃
vide ſi ſufficientē dedꝭ exceptionē a regula gn̄ali quā et
ſedꝫ quā ꝓfeſſus es. Sꝫ formido ne faciā vba mea ſurdo. n
ꝙ nō iā tibi ſed prībꝫ pro te loquor. Et forte ꝓ actis ī poſterū
ſi qd̄ acceptat dēs occurrerit caſus talis. Bene vale cor boni
ↄſilij ſtatuēs tecū. nō plus aut aliꝰ ſapiēs ꝙ̄ opꝫ. Iohēs
cācella. pariſieñ. lugduni āno dn̄i. m. cccc xxvi. ī ianuario